

1191

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 września 2006 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o komornikach sądowych i egzekucji

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 190, poz. 1606 i Nr 267, poz. 2253 oraz z 2006 r. Nr 73, poz. 507, Nr 104, poz. 708 i Nr 145, poz. 1050) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:
- 1) ustawą z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255),
 - 2) ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554),
 - 3) ustawą z dnia 19 lipca 2001 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 98, poz. 1069),
 - 4) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787),
 - 5) ustawą z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1452),
 - 6) ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152),
 - 7) ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808),
 - 8) ustawą z dnia 30 lipca 2004 r. o zmianie ustawy — Prawo o adwokaturze, ustawy o radcach prawnych, ustawy — Prawo o notariacie oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 202, poz. 2067),
 - 9) ustawą z dnia 24 września 2004 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 236, poz. 2356),
 - 10) ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538),
 - 11) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 maja 2006 r. sygn. akt P 18/05 (Dz. U. Nr 84, poz. 585),
 - 12) ustawą z dnia 24 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 135, poz. 949)
- oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 7 września 2006 r.
2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:
- 1) art. 95—98, art. 106, art. 107 i art. 109 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882), które stanowią:
 - „Art. 95. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22 poz. 92 i Nr 115 poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 113, poz. 752 i Nr 121, poz. 769 i 770) wprowadza się następujące zmiany:
 - 1) w art. 131 w § 1 po wyrazie „pocztę” stawia się przecinek i dodaje się wyraz „komornika”;
 - 2) po art. 759 dodaje się art. 759¹ w brzmieniu:
 - „Art. 759¹. Przepisy niniejszego Kodeksu dotyczące właściwości miejscowej komorników nie uchybiają prawu wyboru komornika określonego w odrębnych przepisach.”;
 - 3) w art. 770 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:
 - „Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie stronom oraz komornikowi.”;

- 4) art. 772 otrzymuje brzmienie:
„Art. 772. Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia wyda szczegółowe przepisy o czynnościach komorników.”;
- 5) po art. 773 dodaje się art. 773¹ w brzmieniu:
„Art. 773¹. § 1. W wypadku zbiegu egzekucji do tych samych rzeczy, wierzytelności lub praw, dalszą egzekucję prowadzi komornik, który pierwszy wszczął egzekucję.
§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do egzekucji z nieruchomości.”;
- 6) art. 844 otrzymuje brzmienie:
„Art. 844. § 1. Egzekucja z ruchomości należy do komornika tego sądu, w którego okręgu znajdują się ruchomości, chyba że wierzyciel wybierze innego komornika.
§ 2. Komornik, który wszczął egzekucję z niektórych ruchomości dłużnika, jest właściwy do przeprowadzenia egzekucji z pozostałych ruchomości dłużnika, chociażby znajdowały się w okręgu innego sądu.”;
- 7) w art. 865:
a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Zajęte ruchomości nieużywane, stanowiące przedmiot obrotu handlowego, komornik na wniosek strony może sprzedać przedsiębiorcy prowadzącemu obrót takimi ruchomościami po cenach hurtowych, a gdy takie ceny nie zostaną udokumentowane, po cenach o 25 % niższych od wartości szacunkowej ruchomości.”,
b) w § 3 wyrazy „placówkom handlu uspołecznionego lub innym jednostkom gospodarki uspołecznionej,” zastępuje się wyrazami „malklerskim i innym”.
- Art. 96. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1994 r. Nr 136, poz. 704, z 1995 r. Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 98, poz. 604) w art. 44 skreśla się wyrazy „i komorników”.
- Art. 97. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769 i Nr 124, poz. 782) wprowadza się następujące zmiany:
1) w tytule działu V skreśla się wyraz „komornicy” oraz następujący po nim przecinek;
2) skreśla się art. 121;
3) w art. 124:
a) w § 1 skreśla się pkt 3,
b) w § 3 skreśla się wyraz „komorników” oraz następujący po nim przecinek;
4) w art. 125 skreśla się pkt 2.
- Art. 98. W ustawie z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej — Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 189) w art. 10 wyraz „wydania” zastępuje się wyrazem „doręczenia”.
- „Art. 106. Przez okres nie dłuższy niż 2 lata od dnia wejścia w życie ustawy komornicy zachowują prawo do zajmowania w sądach dotychczas użytkowanych lokali na podstawie umowy najmu zawartej między komornikiem a prezesem sądu rejonowego.
- Art. 107. 1. Prezes właściwego sądu apelacyjnego, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zwoła walne zgromadzenie komorników izby komorniczej mającej siedzibę w okręgu tego sądu w celu przeprowadzenia pierwszych wyborów do organów izby komorniczej oraz członków Krajowej Rady Komorniczej.
2. Minister Sprawiedliwości w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zwoła Krajowy Zjazd Komorników w celu przeprowadzenia pierwszych wyborów do organów samorządu komorniczego.”

- „Art. 109. Do czasu ukonstytuowania się samorządu komorniczego i jego organów, nie dłużej jednak niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, do nadzoru nad komornikami oraz odpowiedzialności służbowej i dyscyplinarnej stosuje się przepisy dotychczasowe.”;
- 2) art. 32 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255), który stanowi:
- „Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;
- 3) art. 6 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554), który stanowi:
- „Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2000 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 6 lit. b), pkt 7 i pkt 61 w zakresie art. 505² Kodeksu postępowania cywilnego, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2000 r.”;
- 4) art. 5 ustawy z dnia 19 lipca 2001 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 98, poz. 1069), który stanowi:
- „Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 5) art. 212 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787), który stanowi:
- „Art. 212. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2001 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 91 § 2a, art. 151 § 1, art. 178, art. 193 i art. 195 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
 - 2) art. 13 § 2 pkt 4, art. 91 § 2, 3 i 4, art. 176, art. 177 i art. 179 § 1—4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”;
- 6) art. 6—9 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1452), które stanowią:
- „Art. 6. 1. Komornicy powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się z dniem jej wejścia w życie komornikami w rozumieniu tej ustawy w dotychczasowych siedzibach.
2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozwiązuje się stosunek pracy z komornikiem.

Art. 7. Do ryczałtu kancelaryjnego pobranego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 104 ust. 1 w brzmieniu nadanym tą ustawą.

Art. 8. 1. Do czynności egzekucyjnych oraz wykonywania orzeczeń sądowych o zabezpieczenie roszczenia, rozpoczętych przed wejściem w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Rewiry komornicze istniejące w dniu wejścia w życie ustawy są rewirami komorniczymi w rozumieniu art. 7 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.”;

7) art. 161 i 163 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152), które stanowią:

„Art. 161. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych w art. 141—158 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.”

„Art. 163. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z wyjątkiem:

1) art. 25 ust. 2, art. 95, art. 102—105, art. 123 pkt 1 i 3, art. 124 i 125, art. 127, art. 135 ust. 2 i 3 — w zakresie dotyczącym art. 123 pkt 3 oraz art. 137 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r., jednak nie później niż z dniem uzyskania członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej;

2) art. 148 pkt 3 lit. c, w zakresie, w którym dotyczy art. 80b ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 148, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r., jednak nie później niż z dniem uzyskania członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.”;

8) art. 90 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), który stanowi:

„Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 27 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;

2) art. 15 pkt 2, art. 23 pkt 1—4, art. 69 i art. 70, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.”;

9) art. 5 ustawy z dnia 30 lipca 2004 r. o zmianie ustawy — Prawo o adwokaturze, ustawy o radcach

prawnych, ustawy — Prawo o notariacie oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 202, poz. 2067), który stanowi:

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

10) art. 3—5 ustawy z dnia 24 września 2004 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 236, poz. 2356), które stanowią:

„Art. 3. Wobec komorników, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, którzy w dniu powołania na stanowisko komornika ukończyli 35 lat, w przypadkach określonych w art. 11a ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 4. 1. W sprawach egzekucyjnych oraz w sprawach o dokonanie zabezpieczenia, wszczętych przed dniem wejścia

w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Rewiry komornicze istniejące w dniu wejścia w życie ustawy są rewirami komorniczymi w rozumieniu art. 7 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

11) art. 225 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), który stanowi:

„Art. 225. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

12) art. 2 ustawy z dnia 24 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 135, poz. 949), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Jurek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 września 2006 r. (poz. 1191)

USTAWA

z dnia 29 sierpnia 1997 r.

o komornikach sądowych i egzekucji

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Komornik sądowy, zwany dalej „komornikiem”, jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym.

Art. 2. 1. Komornik wykonuje czynności egzekucyjne w sprawach cywilnych oraz inne czynności przekazane na podstawie odrębnych przepisów.

2. Komornik pełni czynności osobiście, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach prawa.

3. Komornikom powierza się w szczególności następujące zadania:

- 1) wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach o roszczenia pieniężne i niepieniężne oraz o zabezpieczenie roszczeń;
- 2) wykonywanie innych tytułów wykonawczych wydanych na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) sporządzanie protokołu stanu faktycznego przed wszczęciem procesu sądowego lub przed wydaniem orzeczenia na zarządzenie sądu lub prokuratora.

4. Komornik, poza zadaniami określonymi w ust. 3, ma prawo:

- 1) doręczania zawiadomień sądowych, obwieszczeń, protestów i zażaleń oraz innych dokumentów za potwierdzeniem odbioru i oznaczeniem daty;
- 2) na wniosek organizatora licytacji — sprawowania urzędowego nadzoru nad dobrowolnymi publicznymi licytacjami, z przybicciem najniższej lub najwyższej oferty.

5.¹⁾ Organy administracji publicznej, urzędy skarbowe, organy rentowe, o których mowa w art. 476 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe i podmioty prowadzące działalność maklerską na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538 oraz

¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1452), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 197 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), która weszła w życie z dniem 24 października 2005 r.

z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119), zobowiązane są na pisemne żądanie komornika udzielić mu informacji niezbędnych dla prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Przepisy art. 762 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio. W sprawach o egzekucję świadczeń alimentacyjnych lub rent mających charakter alimentów informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, udzielane są nieodpłatnie.

6.²⁾ Komornik ponosi odpowiedzialność za szkody wynikające z ujawnienia tajemnicy bankowej lub skarbowej i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

Art. 3. 1. Przy wykonywaniu czynności komornik podlega tylko ustawom oraz orzeczeniom sądu.

2. Prezes sądu rejonowego, przy którym działa komornik, nadzoruje formalną poprawność jego działalności, a w szczególności:

- 1) szybkość, sprawność i rzetelność postępowania poprzez badanie, czy w konkretnych sprawach nie zachodzi nieuzasadniona przewlekłość w podejmowaniu czynności, przy czym nadzór nie może wkraczać w działania podlegające nadzorowi sądu;
- 2) prawidłowość prowadzenia biurowości i rachunkowości, z tym że nadzór nie może wkraczać w gospodarkę środkami przeznaczonymi na utrzymanie kancelarii komorniczej i finansowanie działalności egzekucyjnej;
- 3) kulturę pracy, w tym przestrzeganie wyznaczonych terminów czynności i przyjmowania interesantów oraz utrzymywanie kancelarii komorniczej na poziomie odpowiednim do godności urzędu i posiadanych środków.

3. W zakresie nadzoru, o którym mowa w ust. 2, prezes sądu rejonowego działa wyłącznie poprzez jednokrotną kontrolę przeprowadzoną w ciągu roku w kancelarii komornika sprawowaną osobiście lub przez wyznaczonego sędziego i przy pomocy księgowego oraz w ramach rozpatrywania skarg i zażaleń niestanowiących przedmiotu rozpoznania sądu w trybie art. 767 Kodeksu postępowania cywilnego. Prezes sądu rejonowego uprawniony jest, w zakresie nadzoru, o którym mowa w ust. 2, do żądania od komornika stosownych wyjaśnień i wydawania zarządzeń, których nieprzebranie może stanowić podstawę wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1452), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Art. 3a.³⁾ Komornik na własny rachunek wykonuje czynności, o których mowa w art. 2.

Art. 4. Komornik używa okrągłej pieczęci urzędowej z godłem państwa, zawierającej w otoku jego funkcję oraz oznaczenie siedziby.

Art. 5. Komornik prowadzi kancelarię komorniczą, zwaną dalej „kancelarią”.

Art. 6. Skargi na postępowanie komornika niedotyczące czynności egzekucyjnych i nieobjęte nadzorem prezesa sądu rejonowego rozpatrują organy samorządu komorniczego.

Art. 7.⁴⁾ 1. Rewir komorniczy obejmuje obszar właściwości sądu rejonowego, część tego obszaru lub obszar właściwości kilku sądów rejonowych.

2. Na wniosek prezesa właściwego sądu okręgowego prezesa sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii rady właściwej izby komorniczej, w drodze zarządzenia, tworzy i znosi rewiry, zmienia ich granice oraz wyznacza siedziby kancelarii komorniczych.

3. Odpis zarządzenia, o którym mowa w ust. 2, prezes sądu apelacyjnego doręcza niezwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości. W terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia odpisu zarządzenia Minister Sprawiedliwości może, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej, w drodze zarządzenia, uchylić zarządzenie prezesa sądu apelacyjnego. Krajowa Rada Komornicza przedstawia opinię w terminie siedmiu dni. Nie-nadesłanie opinii w tym terminie nie wstrzymuje wydania zarządzenia przez Ministra Sprawiedliwości.

4. Krajowa Rada Komornicza przesyła Ministrowi Sprawiedliwości, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, wykaz rewirów i siedzib kancelarii komorniczych według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

5. Minister Sprawiedliwości, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz rewirów i siedzib kancelarii komorniczych.

Art. 8. 1.⁵⁾ Komornik działa na obszarze swojego rewiru, z zastrzeżeniem ust. 3.

2.⁵⁾ Komornik nie może odmówić przyjęcia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, do którego przeprowadzenia jest właściwy.

³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; w brzmieniu ustalonym przez art. 25 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), która weszła w życie z dniem 21 sierpnia 2004 r.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 września 2004 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 236, poz. 2356), która weszła w życie z dniem 13 listopada 2004 r.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3.⁵⁾ Wierzyciel ma prawo wyboru komornika w granicach właściwości sądu apelacyjnego.

4.⁵⁾ Z wyłączeniem spraw o egzekucję z nieruchomości komornik może, na pisemny wniosek wierzyciela, prowadzić egzekucję na obszarze właściwości sądu apelacyjnego, jeżeli w zakresie prowadzonych przez tego komornika egzekucji zaległość nie przekracza sześciu miesięcy. Zaległość oblicza się, dzieląc liczbę spraw niezafatwionych w roku poprzednim przez średni miesięczny wpływ spraw w roku poprzednim — z wyłączeniem spraw o egzekucję świadczeń powtarzających się.

5. Komornik prowadzący egzekucję według wyboru wierzyciela zawiadomi o wszczęciu i zakończeniu egzekucji komornika, któremu sprawa przypadłaby zgodnie z właściwością lub podziałem czynności.

6. W razie podejmowania czynności, na żądanie wierzyciela poza rewirem komornika, kosztami obciąża się wierzyciela, niezależnie od przysługującego mu zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych. Na pokrycie kosztów wierzyciel wpłaca zaliczkę przed podjęciem czynności.

7. Przez koszty, o których mowa w ust. 6, rozumie się diety, zwrot za przejazdy, transporty specjalistyczne oraz koszty noclegów komornika.

8. Komornik, za zgodą wierzyciela, może przekazać całość lub część sprawy egzekucyjnej innemu komornikowi, jeżeli ten wyrazi na to zgodę. Przekazanie sprawy nie wpływa na wysokość opłat.

Art. 9. Do komornika stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o wyłączeniu sędziego.

Rozdział 2

Powolywanie i odwoływanie komorników

Art. 10. 1. Komornikiem sądowym może być ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 2) jest nieskazitelnego charakteru;
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze lub administracyjne;
- 4) odbył aplikację komorniczą;
- 5) złożył egzamin komorniczy;
- 6) ukończył 25 lat.

2. Od wymagań określonych w ust. 1 w pkt 4 i 5 zwolnieni są sędziowie, prokuratorzy, adwokaci, radcowie prawni, notariusze oraz osoby, które ukończyły aplikację sądową, prokuratorскую, adwokacką, radcowską lub notarialną, a także osoby posiadające stopień doktora nauk prawnych.

Art. 11.⁶⁾ 1. Komornika powołuje Minister Sprawiedliwości na wniosek zainteresowanego.

2. Minister Sprawiedliwości informuje, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, o wolnym stanowisku komornika oraz wskazuje pozostający do obsadzenia rewiru i prezesa sądu apelacyjnego, do którego, w terminie jednego miesiąca od daty wskazanej w obwieszczeniu, należy składać wnioski o powołanie.

3. Niezwłocznie po złożeniu wniosku o powołanie na stanowisko komornika, prezes sądu apelacyjnego przesyła odpis wniosku wraz z załącznikami radzie właściwej izby komorniczej w celu wyrażenia opinii w terminie dwudziestu jeden dni.

4. Po upływie terminu wyznaczonego do złożenia opinii prezes sądu apelacyjnego przesyła niezwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości wniosek o powołanie na stanowisko komornika wraz z załącznikami oraz opinią, o której mowa w ust. 3. Brak opinii nie stanowi przeszkody do nadania wnioskowi dalszego biegu.

5. Przed rozpatrzeniem wniosku o powołanie na stanowisko komornika Minister Sprawiedliwości może zwrócić się do Krajowej Rady Komorniczej o wyrażenie opinii w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż czternaście dni. Brak opinii Rady nie wstrzymuje rozpoznania wniosku.

6. W tym samym czasie zainteresowany może ubiegać się o powołanie na stanowisko komornika tylko w jednym rewirze komorniczym. W przypadku złożenia przez zainteresowanego w tym samym czasie kilku wniosków o powołanie w różnych rewirach, Minister Sprawiedliwości wzywa go do złożenia w terminie siedmiu dni oświadczenia, który wniosek popiera. Dalszy bieg nadaje się jedynie wnioskowi wskazanemu przez zainteresowanego.

7. Minister Sprawiedliwości pozostawia bez rozpoznania wnioski o powołanie na stanowisko komornika złożony po terminie, o którym mowa w ust. 2, oraz wszystkie wnioski zainteresowanego, który w wyznaczonym terminie nie złożył oświadczenia, o którym mowa w ust. 6.

Art. 11a.⁷⁾ 1. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej, może odwołać komornika, za jego zgodą lub na jego wniosek, z zajmowanego rewiru i jednocześnie powołać go na stanowisko komornika w wolnym rewirze, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prawidłowego i sprawnego prowadzenia czynności, o których mowa w art. 2, lub uzasadniony interes komornika.

2. W przypadku odwołania komornika z przyczyny określonej w art. 15 ust. 1 pkt 8 Minister Sprawiedli-

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

wości proponuje odwołanemu, z chwilą zaistnienia potrzeby obsadzenia wolnego rewiru, powołanie na stanowisko komornika tego rewiru. W razie przyjęcia propozycji Minister Sprawiedliwości powołuje zainteresowanego na zaproponowane stanowisko.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 nie stosuje się przepisów art. 11 i art. 12.

Art. 12.⁸⁾ Do wniosku o powołanie na stanowisko komornika zainteresowany załącza po dwa odpisy wniosku, życiorysu i dokumentów potwierdzających kwalifikacje, o których mowa w art. 10. Może przedstawić opinie, świadectwa i zaświadczenia. Na żądanie Ministra Sprawiedliwości zainteresowany jest obowiązany przedstawić w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, określone dokumenty wykazujące posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 10.

Art. 13. 1. Komornik jest obowiązany w terminie miesiąca od dnia zawiadomienia o powołaniu utworzyć lub objąć kancelarię i zgłosić o tym Ministrowi Sprawiedliwości.

2. Minister Sprawiedliwości w uzasadnionych przypadkach może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku niedokonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, powołanie traci moc. Okoliczność tę stwierdza Minister Sprawiedliwości.

4.⁹⁾ Z dniem zgłoszenia Ministrowi Sprawiedliwości o objęciu lub utworzeniu kancelarii komornik uzyskuje prawo wykonywania czynności, o których mowa w art. 2. O zgłoszeniu komornik powiadamia prezesa sądu apelacyjnego oraz właściwą radę komorniczą.

Art. 14. 1. Przy powołaniu komornik składa ślubowanie wobec Ministra Sprawiedliwości według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście jako komornik powierzone mi obowiązki wypełnić zgodnie z prawem i sumieniem, dochować tajemnicy państwowej i zawodowej, w postępowaniu swym kierować się zasadami uczciwości, godności i honoru.”.

2. Minister Sprawiedliwości może upoważniać prezesa właściwego sądu apelacyjnego do przyjęcia ślubowania.

Art. 15. 1. Minister Sprawiedliwości odwołuje komornika, jeżeli komornik:

- 1) zrezygnował z pełnienia swoich obowiązków;
- 2) z powodu choroby lub stanu zdrowia został uznany orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia za trwale niezdolnego do

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

pełnienia obowiązków komornika lub bez uzasadnionej przyczyny odmówił poddania się takiemu badaniu, mimo zalecenia właściwej izby komorniczej;

- 3) ukończył 65 rok życia;
- 4) został pozbawiony prawomocnym wyrokiem sądu praw publicznych lub prawa wykonywania zawodu;
- 5) rażąco i uporczywie naruszył przepisy prawa, co zostało stwierdzone orzeczeniami sądu wydanymi w wyniku rozpoznania środków zaskarżenia, skarg na czynności komornika lub innych środków prawnych — na wniosek prezesa właściwego sądu apelacyjnego;
- 6) został ukarany, prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym, karą wydalenia ze służby komorniczej;
- 7)¹⁰⁾ nie zawarł umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ust. 2 lub utracił to ubezpieczenie z zawinionych przez siebie przyczyn;
- 8)¹¹⁾ nie może pełnić czynności wskutek zniesienia rewiru.

2. Odwołanie komornika w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 5 i 7, następuje po uprzednim wysłuchaniu komornika, chyba że nie jest to możliwe, oraz po zasięgnięciu opinii samorządu komorniczego.

3.¹²⁾ Komornik odwołany z przyczyny wymienionej w ust. 1 pkt 3 pełni swoje obowiązki do czasu wyznaczenia zastępcy komornika lub objęcia kancelarii przez nowego komornika.

Rozdział 3

Obowiązki i prawa komorników

Art. 16. 1.¹³⁾ Komornik jest obowiązany postępować zgodnie z przepisami prawa, złożonym ślubowaniem i zasadami etyki zawodowej oraz podnosić kwalifikacje zawodowe.

2.¹⁴⁾ Komornik jest obowiązany do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 30 lipca 2004 r. o zmianie ustawy — Prawo o adwokaturze, ustawy o radcach prawnych, ustawy — Prawo o notariacie oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 202, poz. 2067), która weszła w życie z dniem 1 października 2004 r.

¹¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹³⁾ Oznaczenie ust. 1 ustalone przez art. 191 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070), która weszła w życie z dniem 1 października 2001 r.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 191 ustawy, o której mowa w odnośniku 13.

o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

3.¹⁴⁾ Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, komornicy składają właściwemu terytorialnie prezesowi sądu apelacyjnego.

4.¹⁴⁾ Analizy danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2 i 3, dokonuje właściwe kolegium sądu apelacyjnego.

5.¹⁴⁾ Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, składa się przed objęciem stanowiska, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska komornika.

6.¹⁴⁾ Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że komornik, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z ust. 3 lub 4, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.

7.¹⁴⁾ Do złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio formularz, określony przepisami o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Art. 17. Komornik używa tytułu: „Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w ...” lub „Komornik Sądowy Rewiru ... przy Sądzie Rejonowym w ...”, a jeżeli siedziba kancelarii znajduje się w innej miejscowości niż siedziba sądu rejonowego, należy dodać „Kancelaria Komornicza w ...” z dokładnym adresem.

Art. 18. 1. Komornik dostosowuje dni i godziny przyjęć interesantów do miejscowych warunków. Po uzgodnieniu tych warunków z prezesem sądu rejonowego, przy którym działa, podaje o nich informację na tablicy informacyjnej u wejścia do kancelarii.

2. W sprawach pilnych komornik powinien przyjmując interesantów poza ustalonymi godzinami przyjęć. Komornik powinien również przyjmować interesantów w niedziele i święta, jeżeli ważny interes strony wymaga niezwłocznego działania z udziałem komornika.

Art. 19. 1. Komornik może wykonywać czynności urzędowe w dni robocze i soboty w godzinach od 7

do 21. Na wykonanie czynności w dni ustawowo wolne od pracy lub w godzinach nocnych wymagana jest zgoda prezesa sądu rejonowego.

2. Czynności komornika rozpoczęte przed godziną 21 mogą być prowadzone w dalszym ciągu bez zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli ich przerwanie może znacznie utrudnić egzekucję.

Art. 20. 1. Komornik jest obowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość ze względu na wykonywane czynności.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, trwa także po odwołaniu komornika.

3. Obowiązek zachowania tajemnicy ustaje, gdy komornik składa zeznanie przed sądem w charakterze świadka.

Art. 21. 1. Komornikowi nie wolno podejmować dodatkowego zajęcia lub zatrudnienia, które by przeszkadzało w pełnieniu obowiązków albo mogło uchybiać powadze wykonywanego zawodu.

2. Dodatkowe zatrudnienie komornik może podjąć za zgodą prezesa właściwego sądu apelacyjnego i rady izby komorniczej.

3. O zamiarze podjęcia dodatkowego zajęcia komornik zawiadamia prezesa właściwego sądu apelacyjnego i radę izby komorniczej. Prezes tego sądu w terminie tygodniowym może sprzeciwić się podjęciu tego zajęcia.

Art. 22. Komornik ma obowiązek w terminie tygodniowym przekazać uprawnionemu wyegzekwowane należności, a jeżeli dopuści do opóźnienia, jest obowiązany zapłacić uprawnionemu odsetki od kwot otrzymanych i nierozliczonych w terminie.

Art. 23.¹⁵⁾ 1. Komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności.

2. Zastępca komornika ponosi odpowiedzialność jak komornik w zakresie czynności, które wykonywał.

3. Skarb Państwa jest odpowiedzialny za szkodę solidarnie z komornikiem.

Art. 24.¹⁶⁾ 1. Komornik jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody, które mogą zostać wyrządzone w związku z jego działalnością egzekucyjną, a w przypadku gdy komornik zatrudnia pracowników, również do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 151 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

za szkody, które mogą zostać wyrządzone działaniem jego pracowników w związku z postępowaniem egzekucyjnym.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej oraz Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań.

Art. 24a.¹⁷⁾ 1. Prezes sądu rejonowego, przy którym działa komornik, kontroluje spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 24, w ramach kontroli, o której mowa w art. 3 ust. 3. Spełnienie tego obowiązku ustala się na podstawie okazanej przez komornika polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia, potwierdzającego zawarcie umowy tego ubezpieczenia, wystawionego przez zakład ubezpieczeń.

2. W razie stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 7, prezes sądu rejonowego zawiadamia o tym prezesa właściwego sądu okręgowego.

Art. 25. Komornicy opłacają, na potrzeby organów samorządu komorniczego, składki miesięczne, których wysokość ustala corocznie Krajowa Rada Komornicza.

Art. 26. 1. Jeżeli komornik nie może pełnić obowiązków z powodu przeszkód prawnych lub faktycznych, pełnienie obowiązków zleca się zastępcy komornika.

2. Zastępcą komornika może być komornik innego rewiru komorniczego lub asesor komorniczy.

3.¹⁸⁾ W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 2, asesorowi komorniczemu pełniącemu funkcję zastępcy komornika przysługują prawa i obowiązki komornika.

4.¹⁸⁾ Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie śmierci albo odwołania komornika.

Art. 27.¹⁹⁾ 1. Zastępcę komornika wyznacza, w drodze zarządzenia, prezes właściwego sądu apelacyjnego na wniosek rady właściwej izby komorniczej. Wniosek powinien wskazywać przyczyny uzasadniające wyznaczenie zastępcy i osobę kandydata.

2. Przed wyznaczeniem zastępcy prezes sądu apelacyjnego wystuchuje komornika lub zwraca się o nadesłanie wyjaśnień pisemnych w wyznaczonym ter-

minie, nie krótszym niż siedem dni, chyba że nie jest to możliwe.

3. Z ważnych powodów prezes sądu apelacyjnego może, w drodze zarządzenia, po zasięgnięciu opinii rady właściwej izby komorniczej, dokonać zmiany zastępcy. Brak opinii rady w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, nie stanowi przeszkody do wydania zarządzenia. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 27a.²⁰⁾ 1. Do zastępcy komornika wyznaczonego w razie śmierci lub odwołania komornika stosuje się odpowiednio art. 3a i art. 28.

2. Jeżeli nowo powołany komornik utworzy własną kancelarię, zastępca komornika przeprowadza likwidację kancelarii zastępowanego komornika. W terminie czternastu dni od zakończenia likwidacji zastępca komornika składa prezesowi właściwego sądu apelacyjnego sprawozdanie z likwidacji kancelarii, przesyłając odpisy sprawozdania radzie właściwej izby komorniczej.

3. Rada izby wydaje odpis sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, osobie, która zajmowała stanowisko komornika w rewirze, w którym przeprowadzono likwidację kancelarii, lub jej spadkobiercom, po okazaniu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

Art. 28.²¹⁾ Do komornika stosuje się przepisy o podatku dochodowym od osób fizycznych, o ubezpieczeniach społecznych oraz o *powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym*²²⁾, dotyczące osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.

Rozdział 4

Aplikanci i asesory komorniczy

Art. 29. 1. Aplikantem komorniczym może być ten, kto odpowiada wymaganiom określonym w art. 10 ust. 1 pkt 1—3.

2. Aplikant komorniczy jest zatrudniony przez komornika za zgodą rady izby komorniczej.

3. Komornik ma obowiązek zatrudnić co najmniej jednego aplikanta komorniczego w okresie 5 lat, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Prezes sądu apelacyjnego może zwolnić komornika z obowiązku, o którym mowa w ust. 3, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego i rady izby komorniczej.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 10.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²²⁾ Obecnie: ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135), która weszła w życie z dniem 1 października 2004 r., zgodnie z art. 229 pkt 2 lit. b tej ustawy oraz przepisy wydane na jej podstawie.

Art. 30. 1. Aplikacja komornicza trwa 2 lata i ma na celu zapoznanie aplikanta komorniczego z całokształtem pracy komornika.

2. Aplikant komorniczy po upływie roku od dnia rozpoczęcia aplikacji komorniczej może być upoważniony przez komornika do samodzielnego wykonywania określonych czynności egzekucyjnych, do których upoważniony jest asesor komorniczy. Upoważnienie to wymaga formy pisemnej i powinno być okazane stronie na jej żądanie przed przystąpieniem do czynności.

Art. 31. 1. Aplikacja komornicza kończy się egzaminem komorniczym, organizowanym przez Krajową Radę Komorniczą, składanym przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Ministra Sprawiedliwości.

2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości jako przewodniczący;
- 2) przedstawiciel Krajowej Rady Komorniczej;
- 3) dwaj sędziowie sądu *wojewódzkiego*²³⁾ delegowani przez Ministra Sprawiedliwości;
- 4) komornik delegowany przez radę izby komorniczej.

3. Koszty przeprowadzenia egzaminu komorniczego ponosi Krajowa Rada Komornicza i egzaminowany.

4. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej określi, w drodze rozporządzenia, zakres egzaminu komorniczego, tryb postępowania komisji egzaminacyjnej i wysokość wynagrodzenia jej członków.

Art. 32. 1. Asesorem komorniczym może zostać osoba odpowiadająca wymaganiom określonym w art. 10.

2. Asesora komorniczego powołuje prezes właściwego sądu apelacyjnego na wniosek komornika, który zamierza zatrudnić asesora komorniczego.

3. Rada izby komorniczej w uzasadnionych przypadkach może zobowiązać komornika do zatrudnienia asesora komorniczego w jego kancelarii.

Art. 33. 1.²⁴⁾ Komornik może zlecić asesorowi komorniczemu przeprowadzenie egzekucji w sprawach o świadczenie pieniężne nieprzewyższające kwoty trzydziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczy-

pospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, z późn. zm.²⁵⁾), stosowanego poczynając od drugiego kwartału roku przez okres pełnego roku, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem miesięcznym”, z wyłączeniem egzekucji z nieruchomości.

2. Komornik może zlecić asesorowi komorniczemu także dokonanie określonych czynności w innych sprawach, z wyłączeniem:

- 1) sprzedaży oraz wydania wierzycielowi ruchomości o wartości przekraczającej kwotę, o której mowa w ust. 1;
- 2) wykonania opróżnienia lokalu, pomieszczenia, gruntu lub przedsiębiorstwa;
- 3) wykonania orzeczenia o zastosowaniu środków przymusu;
- 4) wykonania orzeczenia o odebraniu osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką;
- 5) ustalenia wysokości kosztów egzekucyjnych w sprawach o roszczenia niepieniężne oraz o roszczenia pieniężne przekraczające kwotę, o której mowa w ust. 1;
- 6) sporządzenia planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji, o ile suma ta przekracza kwotę, o której mowa w ust. 1;
- 7) wydawania decyzji i podpisywania dokumentów dotyczących depozytu.

3. Zlecenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinno być wystawione na piśmie i określać sprawy lub czynności, do których przeprowadzenia asesor komorniczy został upoważniony.

Rozdział 5

Koszty działalności egzekucyjnej komornika i zasady prowadzenia kancelarii

Art. 34. Koszty działalności egzekucyjnej komornika obejmują:

- 1)²⁶⁾ koszty osobowe i rzeczowe ponoszone w związku z prowadzoną działalnością egzekucyjną;
- 2) koszty ochrony zajętego mienia i niezbędnej ochrony osobistej oraz ubezpieczenia mienia kancelarii i własnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej;
- 3) koszty przejazdów w miejscowości będącej siedzibą komornika, korespondencji, obrotu pieniężne-

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 75, poz. 486 i Nr 113, poz. 717, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146, z 2003 r. Nr 213, poz. 2081 oraz z 2005 r. Nr 249, poz. 2104.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²³⁾ Obecnie: okręgowego, zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 160, poz. 1064), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

go, przewozu drobnych ruchomości niewymagających transportu specjalistycznego;

- 4) obowiązkowe opłaty na samorząd komorniczy ponoszone zgodnie z przepisami ustawy;
- 5) inne koszty niezbędne do wykonywania czynności egzekucyjnych oraz czynności przewidziane przepisami ustawy, jeżeli nie są pokrywane w trybie określonym w art. 39.

Art. 35. Koszty, o których mowa w art. 34, komornik pokrywa z uzyskanych opłat egzekucyjnych.

Art. 36. 1. Komornik zatrudnia na podstawie umów: o pracę, o dzieło lub zlecenia pracowników oraz inne osoby niezbędne do obsługi kancelarii, a także ochrony i pomocy w czynnościach w terenie.

2. Komornik zatrudnia aplikantów komorniczych zgodnie z art. 29 ust. 2 i asesorów komorniczych zgodnie z art. 32 ust. 2.

3. Za działania osób wymienionych w ust. 1 i 2 związane z postępowaniem egzekucyjnym komornik odpowiada jak za działania własne.

4. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania komornika wynikające z zatrudnienia osób, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz kosztów jego działalności.

Art. 37. 1. Ruchomości stanowiące wyposażenie kancelarii stanowią własność komornika i nie podlegają egzekucji jako przedmioty niezbędne do osobistej pracy.

2. Po zakończeniu pełnienia funkcji komornik obowiązany jest przekazać następcy nieodpłatnie pieczęcie urzędowe. Ewidencjonowane ruchomości wyposażenia kancelarii obowiązany jest zbyć następcy na jego życzenie po cenie zakupu pomniejszonej o stopień amortyzacji.

Art. 37a.²⁷⁾ 1. Dla każdej sprawy z zakresu, o którym mowa w art. 2 ust. 1, komornik tworzy akta. Akta spraw mogą być tworzone i przetwarzane także z wykorzystaniem technik informatycznych.

2. Urządzenia ewidencyjne w postaci repertorium, wykazów i ksiąg pomocniczych prowadzi się systemem roczników i zamyka się w ostatnim dniu roku kalendarzowego, w którym zostały założone.

3. Akta spraw oraz urządzenia ewidencyjne stanowiące materiały archiwalne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673 i Nr 104, poz. 708) wchodzi do państwowego zasobu archiwalnego.

Art. 37b.²⁷⁾ 1. Akta spraw, w których postępowanie zostało zakończone, oraz zbędne urządzenia ewidencyjne przechowuje Krajowa Rada Komornicza przez okres konieczny ze względu na rodzaj i charakter sprawy, terminy przedawnienia, interesy osób biorących

udział w postępowaniu oraz znaczenie materiałów zawartych w aktach jako źródło informacji. Do przechowywania akt spraw i urządzeń ewidencyjnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

2. Kontrolę postępowania z aktami spraw i urządzeniami ewidencyjnymi przechowywanymi przez Krajową Radę Komorniczą sprawuje archiwum państwowe wskazane przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

3. Po okresie przechowywania przez Krajową Radę Komorniczą akta spraw oraz urządzenia ewidencyjne stanowiące materiały archiwalne przekazuje się do właściwych archiwów państwowych wskazanych, w drodze zarządzenia, przez prezesa sądu, przy którym działa komornik. Akta spraw oraz urządzenia ewidencyjne niestanowiące materiałów archiwalnych za zgodą dyrektora właściwego archiwum państwowego podlegają zniszczeniu.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i terminy przechowywania i przekazywania akt spraw oraz zbędnych urządzeń ewidencyjnych, a także warunki i tryb ich niszczenia po upływie okresu przechowywania, uwzględniając w szczególności rodzaje spraw i urządzeń ewidencyjnych oraz właściwe zabezpieczenie przed dostępem osób nieuprawnionych, utratą lub zniszczeniem.

Art. 38. Komornik może utworzyć kancelarię poza budynkiem sądu.

Rozdział 6

Wydatki w toku egzekucji

Art. 39. 1. Komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji tylko w zakresie określonym ustawą.

2. Wydatkami, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) należności biegłych;
- 2) koszty ogłoszeń w pismach;
- 3) koszty transportu specjalistycznego, przejazdu poza miejscowość, która jest siedzibą komornika, przechowywania i ubezpieczenia zajętych ruchomości;
- 4) należności osób powołanych, na podstawie odrębnych przepisów, do udziału w czynnościach;
- 5) koszty działania komornika, o których mowa w art. 8 ust. 7, poza terenem rewiru komorniczego;
- 6) koszty doręczenia środków pieniężnych przez pocztę lub przelewem bankowym;
- 7)²⁸⁾ koszty uzyskiwania informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego.

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 maja 2006 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 135, poz. 949), która wejdzie w życie z dniem 28 października 2006 r.

²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 40. Na pokrycie wydatków, o których mowa w art. 39, komornik może żądać zaliczki od strony, która wniosła o dokonanie czynności, uzależniając czynność od jej uiszczenia. Zasada ta dotyczy także czynności w sprawach z wniosku Skarbu Państwa lub gminy lub na polecenie sądu albo prokuratora. Sąd rejonowy, przy którym działa komornik, przekazuje komornikowi sumy niezbędne na pokrycie wydatków w sprawach innych osób zwolnionych od kosztów sądowych.

Art. 41. Komornik obowiązany jest rozliczyć zaliczkę w terminie miesiąca od dnia poczynienia wydatków, na które była przeznaczona, i zwrócić jej niewykorzystaną część. Jeżeli skutkiem wcześniejszego postępowania lub z innych przyczyn opłacona zaliczkowo czynność w ogóle nie została dokonana — termin miesięczny biegnie od dnia ukończenia postępowania lub zaistnienia przyczyn niedokonania czynności.

Art. 42. Sumy przekazane przez sąd lub prokuratora zgodnie z art. 40 komornik zwraca po ich wyegzekwowaniu z pierwszeństwem przed wszelkimi innymi należnościami.

Rozdział 7

Oplaty egzekucyjne

Art. 43. Za prowadzenie egzekucji i inne czynności wymienione w ustawie komornik pobiera opłaty egzekucyjne.

Art. 44. 1. W sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera opłaty stosunkowe, zależne od wartości egzekwowanego świadczenia. W razie rozszerzenia przez wierzyciela egzekucji co do wysokości egzekwowanego świadczenia, pobiera się także opłatę stosunkową od różnicy tego świadczenia.

2. W razie wyboru przez wierzyciela więcej niż dwóch sposobów egzekucji świadczeń pieniężnych, opłata stosunkowa ulega podwyższeniu o 1/10 część za każdy następny sposób egzekucji.

3. W sprawach o egzekucję świadczeń niepieniężnych i w innych przypadkach określonych w ustawie opłata jest stała.

Art. 45.²⁹⁾ 1. Po złożeniu przez wierzyciela tytułu wykonawczego wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji komornik podejmuje czynności egzekucyjne, chyba że wnioskowi nie można nadać biegu z powodu przeszkód prawnych.

2. Za dokonaną egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową.

3. Wszczęcie postępowania o dokonanie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego uzależnione jest od uiszczenia przez wierzyciela opłaty stosunkowej w wysokości 2 % wartości roszczenia, nie mniej jednak niż 3 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, i nie więcej niż pięciokrotność tego wynagrodzenia.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

4. Przepis ust. 3 stosuje się także do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego, nie wyłączając egzekucji prowadzonej na polecenie sądu albo prokuratora.

5. Od wniosku prokuratora lub sądu o zabezpieczenie na mieniu oskarżonego wykonania wydanego w postępowaniu karnym orzeczenia, skazującego na grzywnę, przepadek lub nakładającego obowiązek naprawienia szkody, komornik pobiera połowę opłaty określonej w ust. 3, nie mniej jednak niż 3 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

6. Nieuiszczenie opłaty, o której mowa w ust. 3 i 5, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty przez wierzyciela, sąd lub prokuratora powoduje zwrot wniosku.

Art. 45a.³⁰⁾ Komornik w terminie 21 dni od dnia wpłynięcia wniosku podejmuje czynności egzekucyjne niezbędne dla skutecznego przeprowadzenia egzekucji.

Art. 46. 1. Do wartości egzekwowanego roszczenia stanowiącej podstawę ustalenia opłaty egzekucyjnej wlicza się odsetki, koszty i inne należności podlegające egzekucji wraz ze świadczeniem głównym w dniu złożenia wniosku lub rozszerzenia egzekucji.

2. Do wartości, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się jednak kosztów toczącego się postępowania egzekucyjnego i kosztów zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego w tym postępowaniu egzekucyjnym.

3. Przy oznaczaniu wartości egzekwowanego roszczenia każde rozpoczęte 10 zł liczy się za pełne.

Art. 47.³¹⁾ 1. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się wartość egzekwowanego roszczenia, stanowiącą podstawę ustalenia opłaty stosunkowej w dniu wszczęcia egzekucji, stanowi suma świadczeń za jeden rok oraz suma świadczeń zaległych.

2. Jeżeli przedmiotem egzekucji są świadczenia za okres krótszy niż rok, wartość egzekwowanego roszczenia, o którym mowa w ust. 1, stanowi suma świadczeń za cały czas ich trwania.

Art. 47a.³²⁾ 1. Jeżeli prowadzona jest egzekucja alimentów zasądzonych w stosunku ułamkowym lub procentowym i nie można ustalić wartości egzekwowanego roszczenia w sposób określony w art. 47, wartość tego roszczenia należy ustalić tymczasowo na podstawie dolnej granicy świadczenia określonego w tytule wykonawczym, a w razie braku oznaczenia dolnej granicy, na podstawie pierwszej potrąconej raty.

³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Ostateczną wartość roszczenia, o którym mowa w ust. 1, ustala się po upływie każdego roku od dnia potrącenia pierwszej raty.

Art. 48. (uchylony).³³⁾

Art. 49.³⁴⁾ 1.³⁵⁾ Cała opłata stosunkowa wynosi 15 % wartości egzekwowanego świadczenia, jednak nie może być niższa niż 1/10 i wyższa niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Opłatę ustala się w wysokości odpowiedniej do poniesionych przez komornika wydatków, nakładu jego pracy oraz wartości wyegzekwowanej części świadczenia zgłoszonego do egzekucji. *Opłatę tę komornik pobiera również w wypadku umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.³⁶⁾)*. W tym celu komornik wydaje postanowienie, w którym wzywa dłużnika do uiszczenia należności z tytułu opłat w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie po uprawomocnie-

³³⁾ Przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁵⁾ W art. 49 w ust. 1 zdanie trzecie utraciło moc, jako niezgodne z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 maja 2006 r. sygn. akt P 18/05 (Dz. U. Nr 84, poz. 585), z dniem 18 maja 2006 r.

³⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466 i Nr 104, poz. 708 i 711.

niu podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopartywania w klauzulę wykonalności. Podstawą ustalenia wysokości opłaty są egzekwowane należności według stanu na dzień wyegzekwowania lub umorzenia postępowania egzekucyjnego.

2. W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zmniejszyć wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1.

Art. 49a.³⁷⁾ Wszczęcie egzekucji i postępowania o zabezpieczenie świadczeń niepieniężnych uzależnione jest od uiszczenia przez wierzyciela opłaty stałej.

Art. 50. Za egzekucję odebrania rzeczy komornik pobiera opłatę stałą w wysokości 50 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego³⁸⁾.

Art. 51. 1. Opłata stała wynosi 40 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego³⁸⁾ za:

- 1) wprowadzenie w posiadanie nieruchomości i usunięcie z niej ruchomości; w przypadku przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatę pobiera się od każdej izby składającej się na pomieszczenie przedsiębiorstwa;
- 2) wprowadzenie zarządcy w zarząd nieruchomości lub przedsiębiorstwa oraz za wprowadzenie dozorczy w dozór nieruchomości;
- 3) opróżnienie lokalu z rzeczy lub osób, z tym że odrębną opłatę pobiera się od każdej izby.

2. Przy opróżnianiu lokali mieszkalnych nie pobiera się odrębnej opłaty od pomieszczeń stanowiących: przedpokoje, alkowy, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, loggie i podobnych.

3. Przy opróżnianiu pomieszczeń i lokali niemieszkalnych, w szczególności garażu, stajni, obory lub sklepu, pobiera się opłatę za każde pomieszczenie, jak za izbę.

Art. 52. (uchylony).³⁹⁾

Art. 53. Za dokonanie spisu inwentarza albo innego spisu majątku pobiera się stałą opłatę w wysokości 10 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego³⁸⁾ za każdą rozpoczętą godzinę.

Art. 54. Za wprowadzenie wierzyciela w posiadanie w przypadkach innych niż wymienione w art. 51 pobiera się opłatę stałą w wysokości 25 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego³⁸⁾, a w razie podjęcia egzekucji na skutek dalszych naruszeń posiadania, opłatę zwiększa się każdorazowo o 100 %.

³⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁹⁾ Przez art. 3 ustawy z dnia 19 lipca 2001 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 98, poz. 1069), która weszła w życie z dniem 27 września 2001 r.

Art. 55. Za opieczętowanie lub zdjęcie pieczęci, bez dokonywania równoczesnego spisu, pobiera się opłatę stałą w wysokości 4 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego³⁸⁾ od każdej opieczętowanej izby lub innego pomieszczenia.

Art. 56. Za egzekucję inną niż wymieniona w art. 44—55 pobiera się opłatę stałą w wysokości 10 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego³⁸⁾ za każdą rozpoczętą godzinę czynności egzekucyjnych.

Art. 57.⁴⁰⁾ Za wszystkie czynności z udziałem Policji, Żandarmerii Wojskowej, wojskowych organów porządkowych, Straży Granicznej i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego pobiera się opłatę stałą w wysokości 25 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 58. Za udział w usunięciu oporu dłużnika oraz za wykonanie nakazu w sprawie osadzenia dłużnika w zakładzie karnym pobiera się opłatę w wysokości 25 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego³⁸⁾. Wykonanie nakazu osadzenia uzależnione jest od uiszczenia opłaty przez wierzyciela.

Art. 58a.⁴¹⁾ Nieuiszczenie opłaty, o której mowa w art. 49a, w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez wierzyciela wezwania do zapłaty, powoduje zwrot wniosku lub odmowę dokonania czynności.

Art. 59. 1.⁴²⁾ Opłatę stosunkową komornik ściąga od dłużnika, obliczając ją proporcjonalnie do wyegzekwowanych kwot.

2. Jeżeli egzekucja świadczeń powtarzających się trwa dłużej niż rok, wysokość świadczeń wyegzekwowanych stanowi podstawę ustalenia opłaty stosunkowej ściąganej od dłużnika.

3. W egzekucji wszczętej na polecenie sądu lub prokuratora z wyegzekwowanych kwot w pierwszej kolejności zwraca się uiszczoną część opłaty stosunkowej, a drugą połowę oblicza się zgodnie z zasadą, o której mowa w ust. 1.

4. (uchylony).⁴³⁾

Art. 60.⁴⁴⁾ Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej, określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za czynności komorników niebędące czynnościami egzekucyjnymi, biorąc pod uwagę pracochłonność czynności oraz jako podstawę opłat przeciętne wynagrodzenie miesięczne.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴³⁾ Przez art. 1 pkt 24 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Rozdział 8

Dochód komorników⁴⁵⁾

Art. 61. (uchylony).⁴⁶⁾

Art. 62. (uchylony).⁴⁶⁾

Art. 63.⁴⁷⁾ 1. Z zastrzeżeniem odmiennej umowy zawartej między komornikiem i zastępcą komornika, o którym mowa w art. 26, zastępca komornika pobiera 25 % dochodu zastępowanego komornika w pierwszym miesiącu sprawowania zastępstwa, a w następujących miesiącach — 50 % tego dochodu.

2. Jeżeli przyczyną zastępstwa jest zawieszenie komornika w czynnościach na podstawie art. 78, zastępcy komornika należy się do czasu prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego dochód określony w ust. 1, nie dłużej jednak niż przez okres jednego roku. Po upływie jednego roku od zawieszenia zastępca komornika pobiera 100 % dochodu zastępowanego komornika.

3. Zastępcy komornika ustanowionemu w związku z odwołaniem albo śmiercią komornika należy się, z zastrzeżeniem ust. 5, cały dochód.

4. Dochodem komornika, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3, są pobrane i ściągnięte w danym miesiącu opłaty egzekucyjne oraz zwrot wydatków gotówkowych za przejazdy, określone w art. 39 ust. 2 pkt 3, pomniejszone o koszty działalności egzekucyjnej komornika i sumy określone w niniejszym artykule.

5. Komornikowi odwołanemu oraz spadkobiercom zmarłego komornika należą się opłaty prawomocnie ustalone przed odwołaniem lub śmiercią.

Rozdział 9

Nadzór nad komornikami

Art. 64. 1. Nadzór zwierzchni nad działalnością komorników i działalnością samorządu komorniczego sprawuje Minister Sprawiedliwości. Nadzór ten nie może wkraczać w działania podlegające nadzorowi sądu.

2.⁴⁸⁾ Nadzór nad działalnością komorników sprawuje Minister Sprawiedliwości przez prezesów sądów okręgowych, sędziów-wizytatorów, a w zakresie kontroli finansowej — przez osoby upoważnione.

3.⁴⁸⁾ Minister Sprawiedliwości lub, z jego upoważnienia, prezes sądu okręgowego może zlecić sędziemu-wizytatorowi, a w zakresie kontroli finansowej — osobie upoważnionej, przeprowadzenie wizytacji w określonej kancelarii.

⁴⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁶⁾ Przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 65. 1. Krajowa Rada Komornicza sprawuje nadzór nad komornikami niezależnie od nadzoru sprawowanego przez Ministra Sprawiedliwości i prezesów sądów.

2. Krajowa Rada Komornicza wyznacza komorników-wizytatorów spośród komorników, którzy są obowiązani dokonywać wizytacji w kancelariach danego okręgu. Wizytacja kancelarii powinna być przeprowadzona co najmniej raz w ciągu 3 lat.

3. Przedmiotem nadzoru, o którym mowa w ust. 1, jest terminowość, rzetelność i skuteczność postępowania egzekucyjnego.

4. Osoby powołane do sprawowania nadzoru nad działalnością komorników mają prawo wglądu w czynności komorników, mogą żądać wyjaśnień oraz w razie stwierdzenia uchybień mogą wystąpić do sądu o wydanie zarządzenia w trybie art. 759 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 66. 1. Komornik jest obowiązany złożyć przed dniem 1 lutego każdego roku roczne sprawozdanie ze swojej działalności.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, komornik składa prezesowi sądu apelacyjnego, a kopię tego sprawozdania — właściwej radzie izby komorniczej.

3. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 67. 1. Rada izby komorniczej przekazuje Krajowej Radzie Komorniczej po dwa egzemplarze protokołów wizytacji i wniosków, poleceń powizytacyjnych oraz sprawozdania zbiorcze kancelarii, a także uchwały i protokoły walnych zgromadzeń komorników izb komorniczych.

2. Krajowa Rada Komornicza przedkłada Ministrowi Sprawiedliwości uchwały i protokoły walnych zgromadzeń izb komorniczych oraz Krajowego Zjazdu Komorników, a także własne sprawozdanie roczne wraz z bilansem, w terminie dwóch tygodni od dnia ich otrzymania lub sporządzenia.

3. Minister Sprawiedliwości może zażądać, w razie potrzeby, od Prezesa Krajowej Rady Komorniczej i rad izb komorniczych również innych dokumentów niż określone w ust. 2.

4.⁴⁹⁾ Rada izby komorniczej przekazuje prezesowi właściwego sądu okręgowego odpisy protokołów wizytacji, wniosków i poleceń powizytacyjnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 68. 1. Minister Sprawiedliwości może zwrócić się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o uchylenie

⁴⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

uchwały samorządu komorniczego sprzecznej z prawem w terminie 6 miesięcy od dnia jej otrzymania.

2. Sąd Najwyższy oddała skargę lub uchyla za skarżoną uchwałę i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu komorniczego ze wskazaniem co do sposobu jej załatwienia.

Art. 69.⁵⁰⁾ Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przepisy o biurowości i ewidencji operacji finansowych kancelarii komorniczych. W rozporządzeniu należy uwzględnić potrzeby szczegółowej ewidencji spraw prowadzonych w kancelarii, uwidocznienia przebiegu czynności, zapewnienia przejrzystości wpisów oraz odzwierciedlenia wszystkich operacji finansowych dokonywanych przez komornika, a także stwarzania możliwości kontroli poprawności dokonywanych operacji finansowych.

Art. 70. Polecenia i wnioski z wizytacji stanowią dla Krajowej Rady Komorniczej i rad izb komorniczych materiał do obowiązkowego, stałego szkolenia komorników.

Rozdział 10

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 71. Komornik odpowiada dyscyplinarnie w szczególności za:

- 1) naruszenie powagi i godności urzędu;
- 2) rażąco obrazę przepisów prawa;
- 3) niewykonanie poleceń powizytacyjnych;
- 4) wydatkowanie środków podlegających dokumentacji na działalność rażąco niezgodną z ich przeznaczeniem;
- 5)⁵¹⁾ podejmowanie czynności z rażąco zwłoką;
- 6)⁵¹⁾ naruszenie właściwości określonej w art. 8.

Art. 72. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3)⁵²⁾ kara pieniężna do dwudziestokrotnej wysokości najniższego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej;
- 4) wydalenie ze służby komorniczej.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2000 r.

⁵¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 29 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁵²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Kara nagany oraz kara pieniężna pociąga za sobą utratę biernego prawa wyborczego do organów samorządu komorniczego na okres 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

3. Kary pieniężne są przekazywane na rzecz Krajowej Rady Komorniczej.

4. Wydalenie ze służby komorniczej pociąga za sobą zakaz wykonywania zawodu na okres 5 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

5. Kary, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, ulegają zatarciu po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego, a kara wydalenia ze służby komorniczej ulega zatarciu po upływie terminu, o którym mowa w ust. 4.

Art. 73. Po upływie 3 lat od dnia popełnienia czynu nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, a postępowanie wszczęte ulega umorzeniu. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach prawa karnego.

Art. 74. 1.⁵³⁾ Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego mogą złożyć Minister Sprawiedliwości, prezesi sądów, sędziowie-wizytatorzy, organy samorządu komorniczego oraz komornicy-wizytatorzy.

2.⁵⁴⁾ Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego złożony przez Ministra Sprawiedliwości wszczyna postępowanie dyscyplinarne.

3.⁵⁴⁾ Minister Sprawiedliwości, składając wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, może zawiesić komornika w czynnościach.

4.⁵⁴⁾ Na postanowienie Ministra Sprawiedliwości o zawieszeniu komornika w czynnościach przysługuje zażalenie do sądu okręgowego — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia. Przepisy art. 78 ust. 3—5 stosuje się odpowiednio.

Art. 75. 1. Sprawy dyscyplinarne w pierwszej instancji rozpoznaje w składzie 3-osobowym komisja dyscyplinarna powołana przez Krajową Radę Komorniczą.

2. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej stronom przysługuje odwołanie do sądu *wojewódzkiego*²³⁾ — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.

3. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu *wojewódzkiego*²³⁾ nie przysługuje kasacja.

⁵³⁾ Oznaczenie ust. 1 ustalone przez art. 1 pkt 30 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 30 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 76. Wykonanie prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej w przypadku kary wydalenia ze służby komorniczej należy do Ministra Sprawiedliwości, a w przypadku kar wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1—3 — do rady właściwej izby komorniczej.

Art. 77. W przypadku prawomocnego ukarania koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi ukarany.

Art. 78. 1. Komisja dyscyplinarna może zawiesić w czynnościach komornika, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub karne.

2. Na uchwałę o zawieszeniu w czynnościach komornika przysługuje zażalenie do sądu *wojewódzkiego*²³⁾ — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.

3. Wniesienie zażalenia nie uchyla zawieszenia.

4. Zawieszenie w czynnościach ustaje z dniem prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego, chyba że:

- 1) komisja dyscyplinarna uchyliła je wcześniej;
- 2) prawomocnie orzeczona została kara wymieniona w art. 72 ust. 1 pkt 4.

5. W czasie zawieszenia w czynnościach komornika zawieszają się z mocy prawa wszelkie funkcje pełnione przez niego w samorządzie komorniczym.

Rozdział 11

Samorząd komorniczy

Art. 79. 1. Komornicy tworzą samorząd komorniczy.

2. Samorząd komorniczy obejmuje:

- 1) Krajowy Zjazd Komorników;
- 2) Krajową Radę Komorniczą;
- 3) walne zgromadzenia komorników izb komorniczych;
- 4) izby komornicze.

3. Krajowa Rada Komornicza i izby komornicze posiadają osobowość prawną.

4. Kadencja władz samorządu komorniczego trwa 4 lata.

Art. 80. 1. Najwyższą władzą samorządu komorniczego jest Krajowy Zjazd Komorników.

2. Krajowy Zjazd Komorników wybiera Prezesa Krajowej Rady Komorniczej, Krajową Komisję Rewizyjną oraz określa siedzibę władz.

3. Członków Krajowej Rady Komorniczej wybierają walne zgromadzenia komorników izb komorniczych po dwóch z każdej izby komorniczej.

4. Krajowy Zjazd Komorników jest zwoływany dla zaopiniowania uchwał w najważniejszych sprawach dotyczących komorników i warunków ich pracy.

Art. 81. 1. Zwyczajny Krajowy Zjazd Komorników jest zwoływany co 2 lata.

2. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Komorników może być zwołany w każdym czasie na żądanie Ministra Sprawiedliwości albo na żądanie co najmniej trzech izb komorniczych, albo na mocy uchwały Krajowej Rady Komorniczej.

3. Tematyka i problemy do rozstrzygnięcia powinny być podane radom izb komorniczych na miesiąc przed zwołaniem Krajowego Zjazdu Komorniczego.

Art. 82. Krajowa Rada Komornicza jest związana uchwałami Krajowego Zjazdu Komorników i w swoich poczynaniach nie może wykroczyć poza upoważnienia określone w uchwałach i ustawie.

Art. 83. Krajowa Rada Komornicza jest reprezentantem komorników.

Art. 84. 1. Prezes Krajowej Rady Komorniczej reprezentuje ją na zewnątrz, kieruje jej pracami i przewodniczy na posiedzeniach. W razie nieobecności Prezesa jego obowiązki wykonuje wiceprezes.

2. Uchwały Krajowej Rady Komorniczej są wykonywane przez Prezesa lub wyznaczonych jej członków.

3. Oświadczenia woli w sprawach majątkowych Krajowa Rada Komornicza wyraża w formie uchwały.

4. Krajowa Rada Komornicza na posiedzeniu dokonuje podziału czynności między swoich członków, jak również uchwała regulamin swojej pracy. Dokumenty te Krajowa Rada Komornicza doręcza Ministrowi Sprawiedliwości i radom wszystkich izb komorniczych.

Art. 85. 1. Do zakresu działania Krajowej Rady Komorniczej należą w szczególności:

- 1) wyrażanie opinii w sprawie powołania i odwołania komorników i asesorów komorniczych, o ustanowieniu i znoszeniu rewirów komorniczych oraz określania siedzib kancelarii;
- 2) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących biurowości i rachunkowości obowiązujących w kancelariach i w innych sprawach dotyczących przepisów, organizacji i funkcjonowania komornika i kancelarii;
- 3) przedstawianie opinii w sprawach zmian przepisów dotyczących egzekucji i funkcjonowania komorników;
- 4) wyrażanie opinii w sprawach przedstawionych przez Ministra Sprawiedliwości lub organy samorządu komorniczego;
- 5) wyrażanie opinii w sprawach zasad etyki zawodowej;

6) wyrażanie opinii w sprawach aplikacji komorniczej;

7) organizowanie egzaminów na stanowisko komornika;

8) ustalanie wysokości składek miesięcznych na potrzeby samorządu komorniczego oraz zasad ich wydatkowania;

9) wyznaczanie komorników-wizytatorów dla poszczególnych izb komorniczych;

10) zwoływanie Krajowego Zjazdu Komorników oraz jego organizacja;

11) uchwalanie regulaminu pracy Krajowej Rady Komorniczej;

12) współpraca z organizacjami komorników innych krajów;

13) wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa;

14) wydawanie czasopisma zawodowego;

15) prowadzenie działalności gospodarczej;

16) budowanie, wynajmowanie i utrzymywanie wspólnych pomieszczeń magazynowych i hal aukcyjnych oraz utrzymywanie ciężkiego sprzętu transportowego;

17)⁵⁵⁾ przechowywanie akt spraw, o których mowa w art. 37b ust. 1.

2. W zakresie prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 15, oświadczenia woli w imieniu Krajowej Rady Komorniczej składa Prezes lub wiceprezes oraz jeden z jej członków.

3. Krajowa Rada Komornicza może przekazać radzie izby komorniczej zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 16.

4. Krajowa Rada Komornicza składa Ministrowi Sprawiedliwości raz w roku w pierwszym miesiącu drugiego kwartału informację o stanie egzekucji.

Art. 86. 1. Izbę komorniczą tworzą komornicy prowadzący kancelarię w okręgu sądu apelacyjnego.

2. Siedzibą izby komorniczej jest miejscowość, w której ma siedzibę sąd apelacyjny.

3. Członkostwo w izbie komorniczej z mocy prawa powstaje z dniem objęcia przez komornika rewiru komorniczego i ustaje z dniem odwołania komornika. Z dniem odwołania komornik przestaje pełnić wszelkie funkcje w organach samorządu komorniczego.

Art. 87. Organami izby komorniczej są:

- 1) walne zgromadzenie komorników izby komorniczej;

⁵⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

- 2) rada izby komorniczej;
- 3) komisja rewizyjna.

Art. 88. 1. Walne zgromadzenia komorników izby komorniczej są zwyczajne i nadzwyczajne.

2. Zwyczajne walne zgromadzenie komorników izby komorniczej zwołuje rada izby komorniczej w pierwszym kwartale każdego roku.

3. Nadzwyczajne walne zgromadzenie komorników izby komorniczej zwoływane jest z inicjatywy Krajowej Rady Komorniczej na podstawie uchwały rady izby komorniczej albo na wniosek co najmniej 1/5 komorników izby komorniczej.

4. W walnym zgromadzeniu komorników izby komorniczej ma obowiązek uczestniczyć każdy członek danej izby komorniczej.

5. W walnym zgromadzeniu komorników izby komorniczej mają prawo uczestniczyć aplikanci i asesory komorniczy, jednakże nie mogą oni brać udziału w głosowaniu.

Art. 89. 1. Do kompetencji walnego zgromadzenia komorników izby komorniczej należy:

- 1) wybór przewodniczącego i wiceprzewodniczącego oraz członków rady izby komorniczej;
- 2) wybór członków Krajowej Rady Komorniczej;
- 3) wybór komisji rewizyjnej w składzie przewodniczącego i 4 członków;
- 4) zatwierdzanie rocznego sprawozdania przedstawionego przez radę izby komorniczej i zamknięcie okresu rachunkowego;
- 5) uchwalenie budżetu;
- 6) uchwalenie składek na określone cele;
- 7) uchwalenie regulaminu działania;
- 8) opiniowanie innych spraw dotyczących komorników, o które zwróci się Minister Sprawiedliwości.

2. Walne zgromadzenie komorników izby komorniczej wybiera przewodniczącego zgromadzenia i uchwała regulamin swojego działania w głosowaniu jawnym.

3. Walne zgromadzenie komorników izby komorniczej podejmuje uchwały w innych sprawach niż określone w ust. 2 w głosowaniu tajnym.

Art. 90. 1. Decyzje walnego zgromadzenia komorników izby komorniczej zapadają w formie uchwał.

2. Do ważności uchwał walnego zgromadzenia komorników izby komorniczej wymagana jest zwykła większość głosów w obecności co najmniej 2/3 komorników izby komorniczej.

Art. 91. 1. Rada izby komorniczej działa w siedzibie izby komorniczej i składa się z:

- 1) 7 osób — w izbach liczących do 100 komorników;
- 2) 9 osób — w izbach liczących powyżej 100 komorników.

2. Rada izby komorniczej na posiedzeniu dokonuje podziału czynności między swoich członków, jak również uchwała regulamin swojej pracy. Dokumenty te rada doręcza wszystkim komornikom izby komorniczej i Krajowej Radzie Komorniczej.

Art. 92. 1. Rada izby komorniczej reprezentuje izbę komorniczą.

2. Przewodniczący rady izby komorniczej reprezentuje ją na zewnątrz, kieruje jej pracami i przewodniczy na posiedzeniach. W razie nieobecności przewodniczącego, jego obowiązki wykonuje wiceprzewodniczący rady.

3. Uchwały rady izby komorniczej są wykonywane przez przewodniczącego lub wyznaczonych jej członków.

4. Oświadczenia woli w sprawach majątkowych rada izby komorniczej wyraża w formie uchwały.

Art. 93. 1. Do zakresu działania rady izby komorniczej należy:

- 1)⁵⁶⁾ wyrażanie opinii w sprawie tworzenia i znoszenia rewirów komorniczych, zmiany ich granic oraz wyznaczania siedzib kancelarii komorniczych;
- 2) wyrażanie opinii w sprawie powoływania i odwoływania komorników i asesorów komorniczych;
- 3) (uchylony);⁵⁷⁾
- 4) nadzór nad przestrzeganiem przez komorników i asesorów komorniczych powagi i godności zawodu;
- 5) zlecanie komornikom-wizytatorom dokonania wizytacji wyznaczonej kancelarii;
- 6) organizowanie doskonalenia zawodowego komorników;
- 7) organizowanie szkolenia aplikantów komorniczych;
- 8) zarząd majątkiem izby komorniczej;
- 9) zwoływanie walnych zgromadzeń komorników izby komorniczej i wykonywanie uchwał tych zgromadzeń;
- 10) prowadzenie rejestrów komorników, asesorów i aplikantów komorniczych oraz rejestru kancelarii i ich siedzib w obrębie danej izby komorniczej;

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 31 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁵⁷⁾ Przez art. 1 pkt 31 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

11) wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa i wynikających z podjętych uchwał.

2. Do zakresu działania rady izby komorniczej może także należeć wykonywanie czynności, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 16.

3. Rada izby komorniczej przedstawia corocznie Krajowej Radzie Komorniczej informacje o rejestrach, o których mowa w ust. 1 pkt 10.

Art. 94. 1. Uchwały rady izby komorniczej zapadają zwykłą większością głosów, przy czym w razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

2. Do ważności uchwał rady izby komorniczej jest wymagana obecność ponad połowy jej członków.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 95—98. (pominięte).⁵⁸⁾

Rozdział 13

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 99. 1. Komornicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie ustawy stają się z tym dniem komornikami w rozumieniu tej ustawy w dotychczasowych siedzibach.

2. Komornicy prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy zespół komorników lub działalność komorniczą w innej wspólnej formie dostosują sposób prowadzenia tej działalności do wymogów tej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

3. Minister Sprawiedliwości doręczy komornikom akty powołania, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Z dniem doręczenia komornikowi aktu powołania ustaje jego dotychczasowy stosunek służbowy.

Art. 100. Praktykanci komorniczy, którzy złożyli z wynikiem pozytywnym egzamin komorniczy przed dniem wejścia w życie ustawy — na swój wniosek — mogą zostać powołani przez Ministra Sprawiedliwości asesorami komorniczymi, choćby nie spełniali wymagań określonych w art. 10 ust. 1 pkt 3.

Art. 101. 1. Osoby, które rozpoczęły praktykę komorniczą przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie spełniają wymagań określonych w art. 10 ust. 1 pkt 3, mogą kontynuować szkolenie, a po jego ukończeniu przystąpić do egzaminu komorniczego.

2. Osoby określone w ust. 1 mogą być zatrudnione na stanowisku komornika po uzupełnieniu kwalifikacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

Art. 102. 1. Komornicy, którzy w dniu powołania na stanowisko komornika nie ukończyli 35 roku życia, mają obowiązek uzupełnić kwalifikacje wymagane w art. 10 ust. 1 pkt 3 w ciągu 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Minister Sprawiedliwości może, na wniosek prezesa sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca działania komornika, zwolnić komornika od spełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przemawiają za tym ważne względy społeczne lub osobiste obowiązanego.

3. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, Minister Sprawiedliwości odwołuje komornika ze stanowiska.

Art. 103. 1. Komornik może odkupić majątek, stanowiący środki trwałe, prowadzonej przez siebie kancelarii nabyty z funduszy pochodzących z ryczałtu kancelaryjnego.

2. Cenę zbycia majątku, o którym mowa w ust. 1, oblicza się przy pomniejszeniu ceny rynkowej o stopień amortyzacji.

3. Prezes sądu apelacyjnego, w uzasadnionych przypadkach, może rozłożyć na raty należności za majątek, o którym mowa w ust. 1, na okres nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 104. 1.⁵⁹⁾ Sprawy egzekucyjne wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy rozliczane są do dnia jej zakończenia według przepisów dotychczasowych, z tym że ryczałty kancelaryjne w całości zatrzymują komornicy z przeznaczeniem na koszty działalności egzekucyjnej określone w art. 34.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do egzekucji alimentów i innych świadczeń powtarzających się, w których opłaty i inne należności pobiera się według przepisów ustawy z zaliczeniem opłat pobranych przed dniem jej wejścia w życie, z tym że nadwyżka opłat oraz pobrane ryczałty nie podlegają zwrotowi.

Art. 105. 1. Kwota funduszu rezerwowego zgromadzona w sądzie w ramach rachunku sum depozytowych, prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów, podlega z dniem wejścia w życie ustawy przekazaniu na koszty działalności egzekucyjnej.

2. Kwoty pochodzące z nadwyżek ryczałtu kancelaryjnego, zgromadzone na rachunkach depozytowych sądów, podlegają od dnia wejścia w życie ustawy przekazaniu na rachunek Krajowej Rady Komorniczej z przeznaczeniem na:

- 1) pożyczki inwestycyjne dla nowo ustanowionych rewirów komorniczych;
- 2) wynagrodzenia aplikantów i asesorów komorniczych;

⁵⁸⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

⁵⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3) inne cele wynikające ze statutowej działalności organów samorządu komorniczego.

Art. 106. (pominięty).⁵⁸⁾

Art. 107. (pominięty).⁵⁸⁾

Art. 108. 1. Krajowa Rada Komornicza na pierwszym posiedzeniu dokonuje podziału czynności między swoich członków, jak również uchwała regulamin swojej pracy. Dokumenty te Krajowa Rada Komornicza doręcza Ministrowi Sprawiedliwości i radom wszystkich izb komorniczych.

2. Rada izby komorniczej na pierwszym posiedzeniu dokonuje podziału czynności między swych członków, jak również uchwała regulamin swojej pracy. Dokumenty te rada doręcza wszystkim komornikom izby komorniczej i Krajowej Radzie Komorniczej.

Art. 109. (pominięty).⁵⁸⁾

Art. 110. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.⁶⁰⁾

⁶⁰⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 29 października 1997 r.